

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Landstinget. № 54.

Fjerde Session.

37te Møde.

Lørdagen d. 18. December.

(Forts.)

Ogholm (fortsat): Smidlertid har den høitærede Minister henviist os til Provstens Sæde i Amtsraadet som et betryggende Element i Samme; men, naar Provstens Nærværelse der ved selve Udkastet er betegnet som noget indtil videre Bestaaende, saa ligger deri en stor Svækkelse i mine Tanker af den Beskyttelse, man skal søge i hans Nærværelse; og, naar i mange Tilfælde hans Nærværelse er gjort afhængig af Valg, forekommer det mig at være en daarlig Trost for Minoriteten, at den skal søge sin Beskyttelse i et Valg, som foretages af Majoriteten, som det maa antages i Almindelighed at blive Resultatet. — Af den ærede 6te Landstingsmand for 9de Kreds (Bjerring) er der gjort nogle Bemærkninger med Hensyn til de i Udvalgets Forslag indeholdte Bestemmelser angaaende Valget af disse 3 Medlemmer af Amtsraadet, hvorved Valgretten ganske er bestemt i Analogie med Bestemmelsen for Valgbarhed til Landstinget. Jeg kan ikke nægte, at jeg ogsaa finder det noget ulogisk, saaledes at fastsætte Aldersgrænsen som Element ved Bestemmelsen af Valgretten til disse Pladser af Amtsraadet. Den ærede Minister har i saa Henseende bemærket, at det Misforhold, som saaledes synes at være deri for Tiden, nok lidt efter lidt vilde fortage sig, idet Formuesforholdene vilde ndvide sig, kort sagt, at Antallet af dem, som paa Grund af deres Formuestilstand være berettigede til Valgret, vilde tiltage saa meget, at den Forskel, som for Tiden finder Sted med Hensyn til de Vedkommendes Alder, lidt efter lidt vilde bortfalde, og at saaledes Alderen vilde faae sin Betydning ved Siden af Formuen. Dette troer jeg nu ikke saa ganske vil holde Stik; thi, naar

man tænker sig den Tid at komme, at et tilstrækkeligt Antal af Bølgere findes i vedkommende Districter, som havde baade Formue og Alder til at kunne vælge efter denne Bestemmelse, vilde der jo dog meget let kunne tænkes det Tilfælde, at der udelukkes Folk fra denne Valgret, som bidrage langt Mere, end der behøvedes til at kunne vælge, men som manglede Alderen; Forholdet vilde altsaa kunne blive det, at en Mand, som svarede 200 Rbd. i Afgift om Aaret og var 40 Aar gammel, vilde have Valgret, imedens hans Nabo, som maaffee betaler 2000 Rbd. om Aaret og er 30 eller maaffee endog 39 Aar gammel, udelukkes. Jeg troer altsaa, at man snarere maa sige, at Alderen faaer sin Betydning over Formuen. Jeg skulde derfor vistnok ansee det for hensigtsmæssigt, om man maatte faae denne Bestemmelse forandret saaledes, at den i sin Indvirkning paa Valgretten blev mindre insequent eller ulogisk, om jeg maa bruge dette Udtryk. — Endelig skulde jeg tillade mig at bemærke, at jeg ikke kan Andet end tiltræde de Ytringer, som ere gjorte med Hensyn til det særdeles Forhold i Beregningen af Bølgernes Antal, sammenlignet med Beboernes. Det forekommer mig nemlig, at der er et meget stort Spring, hvis Nødvendighed ikke er ganske indlysende for mig, mellem den Valgret, der tildeles f. Ex. 28000 Beboere, som skulle have 100 Bølgere iblandt sig, og den, der tildeles et Antal af indtil 50,000 Beboere, som ikke skulle have flere Bølgere. Altsaa, dersom 30,000 af 50,000 Beboere ere berettigede til at have 100 Bølgere, saa ere de næste 20,000 Beboere saa at sige slet ikke berettigede til af deres Midte at have nogen Valgberettiget.

Kierkegaard: Den ærede 7de Landstingsmand for 6te Kreds (Man) sagde under et andet Billede omtrent saameget som, at Udvalget og altsaa ogsaa Drdsføreren, han